

DE BESTAANSBALANS

VAN IDEE NAAR

UITVOERING

De vooruitgang van de
Bestaansbalans in beeld

INLEIDING

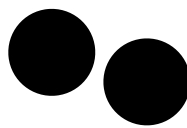
Op 15 januari 2025 lanceerde Collectief Kapitaal en de Gemeente Utrecht het project: de Bestaansbalans.

Het project heeft drie kerndoelen:

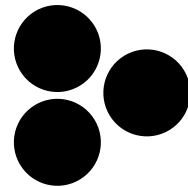
Mensen die werken vanuit de bijstand en te maken hebben met een wisselend inkomen krijgen een bufferbudget van 1000 euro

We willen 350 mensen in de bijstand die te maken hebben met een wisselend inkomen een jaar lang ondersteunen met een bufferbudget van 1000 euro. We hopen dat het budget ademruimte oplevert en de last van complexe regels en verrekeningen deels verzacht.

We beïnvloeden politiek en beleid

We doen inzichten op die we inzetten om de bijstandspraktijk van de gemeente Utrecht te verbeteren. Maar voor fundamentele verandering moeten we de Participatiewet aanpakken – daar valt de bijstand namelijk onder. Daarom oefenen we tijdens dit project op meerdere manieren invloed uit op de landelijke politiek.

We brengen mensen samen voor bewustwording en actie

Iedereen die het bufferbudget ontvangt, nodigen we uit om reisgenoot te worden van iemand die op een andere manier bijdraagt aan de Bestaansbalans. Samen met alle betrokkenen uit de campagne en publieksbijeenkomsten vormen we zo een democratische bottom-up beweging. Ontmoeting is daarbij cruciaal. Vanuit meerstemmigheid zien we hoe het huidige bijstandssysteem werkt en wat er nodig is voor verandering. Die kennis zetten we vervolgens om in acties voor een waardige bijstand en waardig werk.

Zo lang het project loopt, kijken we hoe we vorderen op onze doelen en schrijven we hierover in onze nieuwsbrieven. Dit is het tweede reflectiedocument waarin we terug- en vooruitblikken op de doelen en vooruitgang. Je leest over de crowdfundcampagne, welke nieuwe inzichten we hebben opgedaan bij de publieksbijeenkomst en hoe je kan aanhaken op onze gezamenlijke strijd voor een waardige bijstand.

IN SOLIDARITEIT EN MET LIEFDEVOLLE GROET,

Team Bestaansbalans van Collectief Kapitaal,
Anne, Denise, Linda, Naomi, Sander

WERKENDE BIJSTANDSGERECHTIGDEN KRIJGEN EEN BUFFERBUDGET VAN 1000 EURO

Het doel

We willen voor **350 bijstandsgerechtigden** met wisselend inkomen een bufferbudget van **1000 euro** beschikbaar stellen. Normaal gesproken wordt het extra inkomen dat bijstandsgerechtigden verdienen de volgende maand ingehouden op de uitkering (en dus verrekend). Het **bufferbudget stopt tijdelijk deze verrekeningen tot 1000 euro**. Hierdoor kan iemand dus de inkomsten behouden én wordt diegene de volgende maand niet gekort. We hopen hiermee de **last van complexe regels, verrekeningen en het wisselende inkomen te verlagen waardoor werken minder stress oplevert**.

Benodigheden

Voor de realisatie van de bufferbudgetten hebben we veel geld nodig. Toen de campagne in januari van start ging, stond het doel eerst op €100.000 – dat werd al binnen tien dagen gehaald! Daarom **verhoogden we de doelstelling naar een ambitieuze €350.000**, zodat we alle Utrechters in dezelfde situatie (in de bijstand met een wisselend inkomen) kunnen ondersteunen.

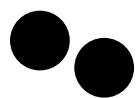
Waar we staan

Dankzij een belangrijke ontwikkeling komt dat doel nu heel dichtbij: Start Foundation heeft aangekondigd dat zij de opbrengst van de crowdfunding verdubbelt! **Op dit moment staat de crowdfunding op €152.000. Met de verdubbelaar brengt dat ons €304.000**. Dat betekent dat we nog €20.000 moeten werven om de verdubbeling volledig te benutten tot het streefbedrag van €350.000. **De actie loopt nog tot 15 april**, dus we hebben nog even de tijd om het ook echt te gaan halen.

Dit nieuws is niet alleen een financiële mijlpaal, maar ook een krachtig signaal. Het laat zien dat er breed draagvlak is voor structurele verandering in het bijstandssysteem. Wil jij ook bijdragen en samen met ons deze verandering mogelijk maken? **Doneer** via www.bestaansbalans.nl en help ons de laatste euro's binnen te halen!

NOG €20.000 TE GAAN TOT 15 APRIL

KLIK OM TE DONEREN

WE BEÏNVLOEDEN POLITIEK EN BELEID

Wetsvoorstel

In de vorige nieuwsbrief schreven we dat het **wetsvoorstel Participatiewet in balans in week 12 voorgelegd zou worden** aan de Tweede Kamer.

Participatiewet in balans

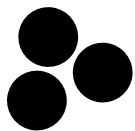
Participatiewet in balans is een **verzameling aan voorstellen die de bijstand moeten verbeteren**. Het idee van een structureel bufferbudget is daarin ook opgenomen. Het voorstel heeft maatregelen om op korte termijn de Participatiewet (waar de bijstand onder valt) te verbeteren (spoor 1) en maatregelen die pas op langere termijn realiseerbaar zijn (spoor 2). Die maatregelen worden bekeken in een breder debat over sociale zekerheid. Als laatste heb je Spoor 3. Dat spoor gaat erover dat uitvoerders, zoals gemeenten, klaar worden gestoomd om de bijstand vakkundig uit te voeren.

Tijdspad

De behandeling van deze wet is opnieuw uitgesteld, nu naar **week 15**. Ook is besloten dat de wet pas op **1 januari 2026 van kracht zal gaan**, en niet op 1 juli zoals eerder het plan was. Bijstandsgerechtigden zullen dus nog langer moeten wachten op de verbeteringen in het beleid.

Bijdrage Bestaansbalans

Vanuit de Bestaansbalans leveren we **aan het einde van dit project een aantal kennisdossiers op die de landelijke implementatie van het bufferbudget kunnen bespoedigen**. Daarin staat ook informatie over hoe we in het kader van de Bestaansbalans de implementatie van het budget (processen, wetgeving, administratie) hebben opgepakt en vertellen we wat het bufferbudget betekent in levens van de mensen die er gebruik van hebben gemaakt.

WE BRENGEN MENSEN SAMEN VOOR BEWUSTWORDING EN ACTIE

Actie

Tijdens de campagneperiode organiseren we drie publieksbijeenkomsten. Er groeit dus niet alleen een pot met geld, maar ook een beweging van mensen die elkaar ontmoeten en hun verhalen en inzichten met elkaar delen. Deze ontmoetingen vormen de basis voor nieuwe oplossingen en actie. Aan de hand van drie thema's komen we samen:

HOE BIJSTAND KLINKT (5 februari)

HOE (ON)WAARDIGHEID VOELT (12 maart)

HOE SAMEN STRIJDT ([aanmelden 12 april](#))

Publieksbijeenkomst 1

HOE BIJSTAND KLINKT

Op 5 februari hielden we onze eerste publieksbijeenkomst met als thema: '**Hoe bijstand klinkt**'. We namen die avond bijstandsbrieven onder de loep omdat die het beleid weerspiegelen dat bijstandsgerechtigde mensen dagelijks ervaren. De brieven tonen niet alleen de rechten en plichten, maar laten ook **achterliggende mensbeelden en dynamieken van controle en (on)macht zien**. Op basis van deze inzichten kwamen we met voorstellen voor een nieuwe, waardige taal.

Na de eerste publieksavond zagen we ook: **nieuwe taal is belangrijk, maar kan niet zonder grondige systeemverandering**. Anders is de taal alleen verpakking. Daarom hebben we tijdens publieksbijeenkomst 2 verkend hoe waardigheid zich verhoudt tot het krachtenveld van de bijstand.

Meer lezen over de eerste bijeenkomst? Pak dan onze eerste plaatsbepaling er nog even bij.

LEES HIER ONZE EERSTE PLAATSBEPALING

We openen de avond door **Waardigheid letterlijk het woord te geven**. Laura Mentink schreef namens Waardigheid **een monoloog**:

“ik ben altijd bij je
hoe het ook met je gaat:
ik ben bij je
of je nu twijfelt over de richting van je leven
of aan het herstellen bent van ziekte:
ik ben bij je
in iedereen leef ik
met elk mens dat geboren wordt
ontsta ik mee
geen mens hoeft daar iets voor te doen

(...)
echter
waar je mij nooit zult vinden
is in bureaucratie
in regels waar de ziel is uitgehaald
in de gang tussen kastje en de muur
ja
ik ben in ieder mens aanwezig
maar in zielloze systemen
daar leef ik niet”

LUISTER HIER DE HELE MONOLOOG

Het vervolg

Daarna gingen we uiteen in drie gesprekskringen. De gespreksmethode van deze avond baseerden we op ‘**het parlement der dingen**’ van filosoof **Bruno Latour**. Latour zegt daarover:

“Wij bestaan in een netwerk van dingen. De dingen hebben invloed op mij en ik heb invloed op de dingen.”

Een “ding” kan van alles zijn: een stoel, mijn buurman, maar ook minder tastbare dingen, zoals bureaucratie of woede. Deze avond noemden we deze dingen ‘**krachten**’. Samen zochten we uit welke krachten het bijstandssysteem vormen en welke behoeftes waardigheid allemaal heeft in dit speelveld.

Krachten in de bijstand

De gespreksleider vroeg: "Welke krachten spelen mee in de bijstand? Wat vormt, draagt, drukt, duwt en trekt?" Alle aanwezigen schreven krachten op en legden die in het midden van de kring. We schoven ook direct met de kaarten en zagen direct hoe de kracht 'werkt'. Welke trekken samen? Wat stoot elkaar af?

Waardigheid tussen de krachten

Toen de meeste krachten lagen werd één persoon in het midden uitgenodigd om de kaart 'waardigheid' vast te houden. We schoven met onze kaarten. Welke kaarten moeten ruimte maken als waardigheid prioriteit krijgt in de bijstand? En welke komen juist dichterbij? Welke kracht krijgt een nieuwe betekenis?

Welke inzichten volgden uit onze gesprekken?

Kort samengevat zien we uit de opgeschreven krachten dat **de huidige bijstand nog onvoldoende toegang geeft tot een waardig bestaan**. De kaarten in ons midden geven bij ons allen vooral een gevoel van beklemming. Opvallend was dat er veel dezelfde krachten lagen bij de drie verschillende groepen. Angst, Alleen, Werk, Tekort, Afhankelijk, Menselijkheid, Wantrouwen, Controle, Macht, Stress, Woede en Samen(leving) schoven door meerdere ruimtes.

We willen je meenemen langs **de drie rode lijnen uit de groepen**. De verhouding tussen: uitsluiting en waardigheid, werk en waardigheid, identiteit en waardigheid.

UITSLUITING EN WAARDIGHEID

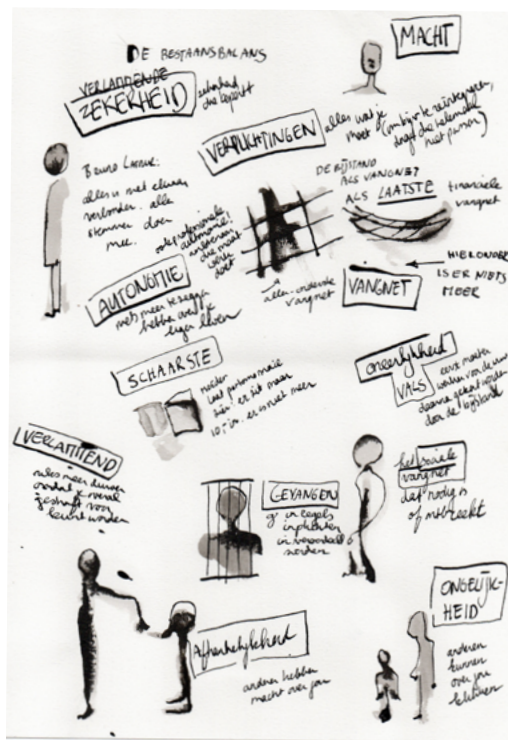
In iedere groep klonken woorden **over hoe de bijstand voelt als een eenzaam gevecht**:

- 'Ik heb ervaring in de bijstand. Er is echt helemaal niets collectiefs aan. Je draagt het volledig alleen. Ik merkte dat het ook heftig was dat vrienden van mij wel 'slaagden' in de maatschappij, dat was heel erg eenzaam.'
- 'Ik durf niets meer te doen omdat je overal voor gestraft kan worden.'
- 'Na de Toeslagenaffaire werd mijn wereldje steeds kleiner, ik kon anderen moeilijk vertrouwen.'

De ervaringen laten ons zien dat eenzaamheid niet gaat over ‘alleen zijn’. **Het gaat over hoe je moet opboksen tegen structuren buiten jezelf:** de opvattingen in de samenleving (‘geslaagd zijn’) en het wantrouwen binnen de instituties. Dit wantrouwen sijpelt door in het dagelijks leven waar persoonlijke relaties ook onder druk komen te staan. Het is dan ook zorgelijk hoe de overheid in de afgelopen 40-50 jaar steeds meer heeft laten zien dat **zij haar burgers niet vertrouwt – vooral zij die een beroep doen op sociale voorzieningen** (Van Geuns, 2022). Wil je gebruik maken van hulp? Dan moet je je meer en meer verantwoorden. Gelukkig is er een kentering gaande, maar deze is gestaag en dringt nog lang niet overal door.

Het begin

Als we verandering willen, zal die op de juiste plek moeten beginnen. Niet bij de individuen die eenzaamheid en isolatie ervaren, maar **bij de structuren die hen in isolatie houden**. Dat vraagt reflectie en actie van ons allemaal: 1) Welke beelden hebben we over 'de ander'. Wat zien we als 'geslaagd' en hoe verhouden bijstandsgerechtigden zich tot deze norm? 2) Handelen wij vanuit vertrouwen naar elkaar? Hoe zien we dat weerspiegelt in instituties? Grote vraagstukken die klein beginnen in ontmoeting met de ander. Hoe dat werkt? Daar komen we straks op terug.

WERK EN WAARDIGHEID

‘Werk is de norm’, werd al snel gezegd in één groep. **Een norm die ook zijn uitweg vindt in de Participatiewet:** ieder mens dient zo snel mogelijk weer aan de slag te gaan. Dé oplossing moet het zijn; voor het individu (meer geld, meer zingeving), maar ook om de druk op de staatskas te verminderen. Maar voor veel mensen is werken, bijvoorbeeld door ziekte, (nog) niet haalbaar.

Sterker nog, **voor sommigen betekent gaan werken juist nog meer (financiële) onzekerheid.** Bijvoorbeeld voor parttime werkende bijstandsgerechtigden die te maken krijgen met een schommelend inkomen en een hoge administratielast. Maar ook al is werk voor een deel van de mensen noch haalbaar noch een oplossing; niet-werken komt je duur te staan. Letterlijk, want je leeft van een krappe uitkering, maar ook door de confrontatie met vooroordelen. In de groep volgt dan al gauw de volgende kaart: 'Profiteur'.

‘Er leeft een hardnekkig idee dat je in de bijstand een profiteur bent die de hele dag niks loopt te doen’

In de andere groep spraken ze over **de moeilijkheid die mensen ervaren dat de bijstand tijdelijk voelt**. Je dient zo snel mogelijk weer uit de bijstand te komen, maar **de meeste mensen moeten ook op adem komen van verlies**. Verlies van een baan. Een geliefde. Verlies dat je leven heel anders loopt dan je had gedacht. Dat heeft verwerkingstijd nodig. Tegelijkertijd is er ook altijd de spanning: de samenleving moet het financieel dragen. Dus **ook het gesprek over wederzijdse verantwoordelijkheid moet worden verkend**.

Solidariteit, Geld en Mens¹

In de groep wordt besloten om namens de krachten te spreken: Solidariteit, Geld en Mens. Het gesprek dat zich vervolgens ontspint tussen solidariteit en mens **ontbloot een dynamiek, namelijk die van gunnen**.

Solidariteit neemt het woord en zegt tegen Mens: ‘als jij langer de bijstand nodig hebt dan gun ik jou dat’. Terwijl Geld nog aan het tegensputteren is omdat ‘ie betaalbaarheid in het vizier wil houden’, onderbreekt Mens het gesprek. ‘Ik zit even te denken, maar ik geloof helemaal niet dat ik wil dat jij mij iets gunt. **Ik geloof dat ik jouw toestemming niet nodig heb.**’ Solidariteit schrikt. De bedoeling was om iemand toestemming te geven voor de behoefte, maar er ontstaat opeens een heel ander gesprek!

Na het gesprek beseffen we ons dat solidariteit in onze samenleving al snel de betekenis krijgt van een ander ‘**van bovenaf iets gunnen**’. In negatieve zin zien we dat er nu weinig ‘gunsten’ worden verleend. Bijstandsgerechtigden ervaren weinig ademruimte en dienen snel weer te aan het werk te gaan. Maar ook als we ‘goed willen doen’ verschijnt Solidariteit in de rol van gunstverlener: je mag hier blijven en herstellen. Maar wat als solidariteit niet gaat over gratie verlenen, maar **over gedeelde verantwoordelijkheid? Samen zorg dragen voor de rechten die we als samenleving belangrijk vinden?**

¹ Tijdens de avond zelf was dit het kaartje ‘Permanent’. De keuze voor een ander woord is omdat de strekking van het gesprek voor buitenstaanders wat makkelijker te begrijpen valt.

IDENTITEIT EN WAARDIGHEID

Het **krachtenspel van de bijstand** echoot na in ons binnenste.

‘Mijn identiteit zou niet geschaad moeten worden door al deze krachten die hier in het midden liggen, maar toch is het zo’, zegt iemand.

In een andere groep klinken de woorden ook na: ‘Wat ik ook doe, het lijkt niet te helpen. Op een gegeven moment ga je dan jezelf saboteren. **Je gelooft dat het aan jou ligt**’. Iemand vult aan met haar ervaring in de WIA: ‘Om hulp te krijgen dien je steeds je gebrek aan te tonen. Ondanks dat ik nu weer werk, **voel ik mezelf nog steeds wel eens die uitdrukking van dat ‘gebrekkige mens’**. Dat woorden in je nestelen, betekent niet dat er geen veerkracht is. De meesten weten juist als geen ander hoe het is om iedere dag opnieuw te starten. ‘Als ik naar mijn familie kijk’ zegt iemand, ‘zie ik juist heel veel kracht.’

Meer dan financieel genoeg

De verhalen vertellen ons dat sociale zekerheid niet alleen moet draaien om een financieel genoeg. **Als jouw waardigheid wordt aangetast bij het aanvragen van voorzieningen is ons systeem failliet**. Margalit² onderscheidt in zijn werk daarom het verschil tussen een just society en een decent society. Een perfecte toepassing van wet- en regelgeving (just society) is niet voldoende. Ook de condities waaronder je een beroep kan doen op deze rechten moeten (mens)waardig zijn.

² Gequote in Universiteit voor Humanistiek. (2024) De waardigheidscirkel https://www.uvh.nl/uvh.nl/up/ZwegqpaKcB_Schmidtetal.2018_DeWaardigheidscirkel-digitaleversie.pdf

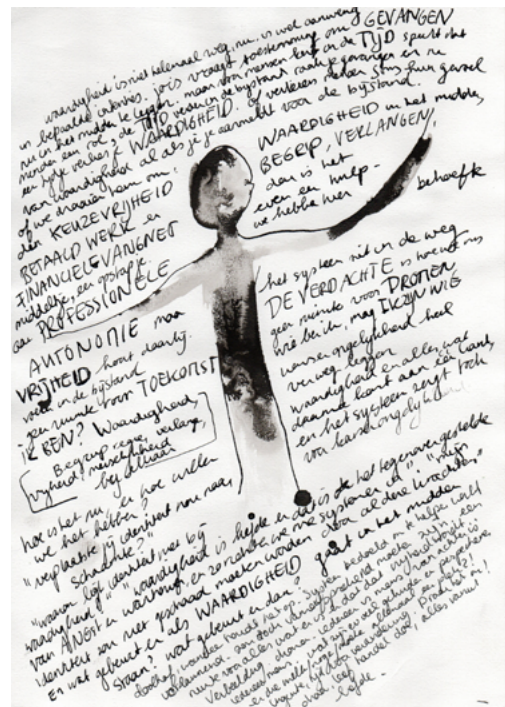
We geven **Waardigheid daarom opnieuw het woord** in haar oproep om haar toe te laten aan onze beleidstafels:

“Als ik schreeuw
omdat een volwassen mens wordt gedwongen tot werken
terwijl het lijf dat niet kan
horen jullie mij dan?

Als ik schreeuw
om de blik die iemand toegeworpen krijgt
de woorden en stigma's die opgeplakt worden
horen jullie mij dan?

Neem. Mij. Mee
geef mij een plek in jullie systeem
het is niet te laat

Geef mij een plek aan tafel
zie mij voor wat ik ben:
een oerkracht
onvoorspelbaar wanneer ik opduik
maar als ik er ben
dan heb je beet
dan gaat het ergens over
dan staat er iets op het spel
en ik ben hier
altijd”

Hoe leiden gesprekken tot verandering?

Bij een publieksbijeenkomst **kruisen heel verschillende levenspaden elkaar**: Bijstandsgerechtigd, niet-bijstandsgerechtigd, bestaansonzeker, bestaanszeker en alles ertussenin. Deze verschillende achtergronden maken dat we de krachten van de bijstand verschillend ervaren. Voor de één is het een realiteit die je tot in je tenen voelt, voor de ander niet.

Dat leidt tot twee vragen:

1. HOE VERHOUD JE JE TOT ELKAAR ALS JE VANUIT VERSCHILLENDE POSITIES IN GESPREK GAAT?

Het is belangrijk dat we ruimtes maken waar **bijstandsgerechtigden zelf woorden geven aan wat de bijstand betekent**. Juist omdat de bijstand kan voelen als een eenzaam gevecht en stemmen van bijstandsgerechtigden veel te vaak en te lang zijn genegeerd. **Sommigen voelden na de avond dan ook opluchting**: mijn verhaal is gehoord en ik draag bij aan verandering. **Anderen voelden (tegelijkertijd) ook de kosten**: je moet je verhouden tot de pijn die het bijstandssysteem heeft veroorzaakt in je leven.

Niet-bijstandsgerechtigden zochten deze avond hoe ze zich kunnen verhouden tot de gedeelde verhalen en het bijstandssysteem als geheel. Deze positiebepaling werd aan het eind van de avond in één groep opengelegd: 'Wat gebeurde er eigenlijk bij jullie toen ik zei dat ik in de bijstand zat?' vroeg iemand. Sommigen gaven aan bang te zijn iets verkeerd te zeggen over een situatie waar ze niet in zaten. Anderen zeiden ongemak te ervaren door de confrontatie met hun eigen bevoorrechte positie. Weer anderen probeerden hun verwachtingen over de avond – oplossingen bedenken – los te laten. Al deze acties vragen om een zekere moed. **Vragen. Ervaren. Benoemen. Loslaten**. Tijdens de publieksbijeenkomsten vormen we samen dan ook veel meer een 'brave space' dan een 'safe space'. We dagen elkaar uit om tot diepere inzichten te komen, zonder elkaar uit het oog te verliezen.

2. HOE DRAAGT MEERSTEMMIGE ONTMOETING BIJ AAN STRUCTURELE VERANDERING?

Soms hebben we **beelden over hoe verandering eruit ziet**. Een avond praten? Nee, dat is niet concreet. Dáár komt geen verandering van. We willen werken aan oplossingen.

Maar binnen de Bestaansbalans zien we **deze ontmoetingen juist als een fundamentele stap richting verandering**. De verhalen van bijstandsgerechtigden dienen als **onze richtingaanwijzers** die we goed dienen te verstaan. Want wat zegt het eigenlijk als we starten met een oplossing zonder naar deze verhalen te luisteren?

Als verhalen nu gehoord worden is dat **veelal eendimensionaal**. De verhalen worden uitgevraagd, de rapporten worden gemaakt over 'de mensen om wie het gaat' en vervolgens worden daar oplossingen uit gedestilleerd. **Maar steevast wordt de weg van de gemeenschap overgeslagen**. Dat is problematisch. Want de strijd voor verandering ligt niet tussen bijstandsgerechtigde en de overheid (en haar adviseurs). Maar **wij als gehele samenleving zijn verantwoordelijk om solidariteit op een menswaardige manier in te richten**. Dat kan alleen als we onszelf opnieuw tot elkaar weten te verhouden.

Een eerste stap

Afgelopen publieksbijeenkomst hebben we daar een eerste stap in gemaakt. We hebben elkaar ontmoet en **legden het krachtenveld van de bijstand bloot**. Maar het krachtenveld van de bijstand is niet iets buiten ons is, maar in ons. We hebben allemaal een positie in dit veld. Die van bijstandsgerechtigden werd bij deze publieksbijeenkomst expliciet, maar die van niet-bijstandsgerechtigden nog niet altijd. Daar ligt dus nog een opdracht voor de toekomst. Aan welke krachten draag ik eigenlijk aan bij? Houd ik bepaalde machtsposities of stigma's in stand? En waar doorbreek ik die?

Als jij weet welke positie jij nu inneemt ten opzichte van de ander en het bijstandssysteem, zie je ook steeds beter waar jij kan bijdragen aan verandering. Andere gelijkheidsbewegingen dienen hierbij als voorbeeld. Het ally-schap (bondgenootschap) is een antwoord op hoe je vanuit verschillende maatschappelijke posities meewerkt aan verandering. Als bondgenoot kom je op voor de rechten van groepen die ongelijkheid ervaren, zonder dat ze zelf tot deze groep behoort. Dit doe je niet vanuit een houding van medelijden, of iemand 'willen helpen', maar **vanuit solidariteit**. Je sluit je dus aan bij de strijd die al wordt gevoerd.

Bondgenoot worden van elkaar vraagt tijd, oefening, ontmoeting en bewustwording. Ingrediënten waar we tijdens de Bestaansbalans op doorbouwen. Want pas als we elkaar leren verstaan voorbij de grenzen van onze samenleving, kunnen we komen tot nieuwe oplossingen. Zo zorgen we dat het niet meer een geïsoleerd gevecht is, maar **een gezamenlijke strijd voor een waardige bijstand**.

Publieksbijeenkomst 3 **HOE SAMEN STRIJDT** ([12 april](#))

De derde, en laatste, publieksbijeenkomst bouwt voort op de inzichten die we hebben opgedaan uit de eerste en tweede publieksbijeenkomst. **We zoeken uit hoe we vanuit onderling bondgenootschap de strijd voor een waardige bijstand voortzetten.** Daarnaast sluiten we ook de campagneperiode af en **vieren we de succesvolle crowdfunding voor de bufferbudgetten.** Je bent van harte welkom, ook als je voor het eerst aansluit.

BESTAANSBALANS PUBLIEKSEVENT #3

HOE SAMEN STRIJDT

Wanneer Zaterdag 12 april
Hoe laat Inloop 19:00
Programma 19:30 - 21:00
Waar Stadsschouwburg Utrecht

MELD JE GRATIS AAN

Digitale Inloop

Woon je niet in de buurt? Tijdens onze Digitale Inloop combineren we **online programmaonderdelen van publieksbijeenkomst 2 & 3.** Ook daar is iedereen welkom! Doe je mee?

DIGITALE INLOOP

HOE SAMEN STRIJDT

Wanneer Maandag 7 april
Hoe laat 19:00 - 20:30
Waar Online

MELD JE GRATIS AAN

NOG €20.000 TE GAAN TOT 15 APRIL

KLIK OM TE DONEREN

DE BESTAANSBALANS

Dit project is een bijzondere samenwerking tussen

Gemeente Utrecht